

Karepa noorte mure

On parajasti pühapäeva õhtu. Kõik on ebatavaliselt vaikne, isegi kaupluse õuest ei ole kuulda jutuvada. Õhtu on nii tore, tahaks minna kas kinno, kontserdile või lihtsalt tantsima. Aga pole sellist kohta, rahvamaja ukсед on suletud. Ei jää muud üle, kui minna koju. Päris kahju!

Selliste muremõtetega kondisin kuu aega tagasi mööda teed kaupluse ja silla vahet, lootes leida veel mõnd «saatusekaaslast», et koos midagi välja nuputada. Toetusin silla käsipuule ja jälgisin, kuidas päike aeglaselt vajus lainete sülle. Pidin tunnistama, et Karepa on tõesti ilus, oleks ainult veidi lõbusam.

Vahepeal oli sillale kogunenud veel noori. Mis teha? Kaua sa ikka ühe koha peal seisad ja vett vaatad. Meenus uus kiige jässakate mändide all ja seadsime sammud sinnapoole. Tekkis elav kõnelus, millest võtsid osa ka tavaliselt jutukehvad noored.

«Kuule, millal meil viimati kino oli?» — «Ei mäletagi enam. Eks vahel ikka käis ka, aga siis ei teadnud teised kui ainult need, kes juhtusid parajasti mööda minema. Nüüd keelati päris ära, sest meil puudub ju kino jaoks aparatuuriruum,» tuleb vastus nagu veidi nõökavalt.

Üle tõsiste nägude jookseb hetkeks muie, siis on kõik endiselt tõsised. «Aga millal see siis valmis tehakse?» ei jäta uustulnuk rahule. «Ei ole sellist meest, kes asja liikuma paneks. Teeks ju poistega isegi valmis, aga keegi ei lausu sõnagi.» — «Ja materjale selleks peaks ju ometi olema. Möödunud aastal alles tehti remonti. Oleks võinud korraga ka selle putka valmis teha.» — «Jah, remonditi küll, aga kellel sellest kasu on, kui nii harva sinna sisse pääseb,» ohkab keegi. «Ei tea, kas rahvamaja juhataja ise ei olegi siis kinost huvitatud. Ega tema ometi meie viisi kaheksa kilomeetri taha kinno lähe?» tekib korraga küsimus, millele keegi ei tea vastata.

Olemegi jõudnud kiige juurde, mis peatselt hoogu saades liikuma hakkab. Seks korraks on kõik ununenud, tüdrukud löövad lahti lõbusa laulu. Laul ja kiige kääksumine meelitab noori veelgi juurde. Neid pole Karepal vähe.

Aga mida on teinud rahvamaja selleks, et muuta sisukaks nii noorte kalurite kui kavanade ja puhkusel viibivate kooliõpilaste vabad õhtutunnid? R. POLDARI